

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **Ing. V. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti oznámení žalované ze dne 11. 1. 2007 o zvýšení důchodu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2007, č. j. 3 Cad 10/2007 - 30,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalované **se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobce dále též („stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2007, č. j. 3 Cad 10/2007 - 14, o odmítnutí žaloby proti v záhlaví označenému oznámení žalované a zároveň požádal, aby mu byl ustanoven advokát pro řízení o kasační stížnosti, neboť splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Usnesením blíže označeným v záhlaví tohoto rozsudku Městský soud v Praze stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti z řad advokátů neustanovil. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že stěžovatel v soudem vyžádaném potvrzení o majetkových a výdělkových poměrech neuvedl úplné skutečnosti. Uvedl totiž pouze, že je poživitelem starobního důchodu ve výši 3198 Kč a příspěvku na bydlení ve výši 1117 Kč a vlastníkem bytu, osobního vozu Trabant a rekreační nemovitosti v dezolátním stavu. Skutečnosti, jež stěžovatel neuvedl a jež mají podle Městského soudu v Praze vliv na rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), o osvobození

od soudních poplatků, a tedy i na rozhodnutí ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s., soud zjistil z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 13. 7. 2007 vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu. Z výpisu vyšlo najevo, že stěžovatel je spoluvlastníkem garáže a rozsáhlejších pozemků v různých katastrálních územích. Na základě těchto zjištění a s přihlédnutím k tomu, že náklady na právní zastoupení by s ohledem na výši tarifní odměny podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, nepřesáhly 1300 Kč, Městský soud v Praze dospěl k závěru, že stěžovatel je schopen uhradit náklady právního zastoupení bez ohrožení vlastní výživy.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, v níž namítá, že v případě nemovitostí, které v přehledu svého majetku neuvedl, jde o nemovitosti bez reálné hodnoty, z nichž některé dokonce slouží jako zajištění jeho půjček. Trvá proto na tom, že je nemajetný a že jeho příjmy k zajištění právního zastoupení nepostačují.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.) a tuto kasační stížnost podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Z kasační stížnosti je možné dovodit, že stěžovatel uplatňuje důvod kasační stížnosti uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), tedy napadá usnesení krajského soudu pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky. Nejvyšší správní soud za této situace napadený rozsudek v mezích řádně uplatněných kasačních důvodů a v rozsahu kasační stížnosti podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. přezkoumal, přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel namítá nezákonnost napadeného usnesení, kterou spatřuje v tom, že mu krajský soud měl ustanovit zástupce, neboť podle svého mínění splňuje podmínky pro jeho ustanovení.

Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu navrhovateli (žalobci), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a 2) jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů. V projednávané věci krajský soud dospěl k závěru, že podmínka první splněna nebyla, podmínkou druhou se pro nadbytečnost nezabýval. Sporným tedy je, zda stěžovatel splňuje podmínku zákonem formulovanou jako existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků.

Ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. tak odkazuje vymezením podmínky pro ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů na ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s., podle něhož účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Toto kritérium je tedy odvozeno od objektivní schopnosti či neschopnosti účastníka nést majetkové zatížení spojené s vedením sporu. Tato schopnost či neschopnost je skutkovým zjištěním, které musí být v řízení před soudem postaveno na jisto. Zjištění těchto skutkových okolností přitom předpokládá povinnost účastníka řízení, který svou majetkovou neschopnost nést náklady sporu namítá, tuto skutečnost tvrdit, a zároveň z ní vyplývá povinnost ji prokázat.

Jak již Nejvyšší správní soud konstatoval ve svém usnesení ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, povinnost doložit nedostatek prostředků je jednoznačně na účastníkovi řízení, který se domáhá osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

Nezbytným předpokladem posouzení žádosti o ustanovení advokáta soudem pro řízení o kasační stížnosti je tedy především řádně vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žadatele. Žadatel je sám povinen soudu prokázat, jaké jsou jeho příjmy, pokud nějaké pobírá, zda vlastní majetek větší ceny, popřípadě zda mu z něj plynou příjmy nebo výnosy či nikoliv. Stěžovatel ve svém potvrzení nezmínil vlastnictví několika nemovitostí. Městskému soudu v Praze tak znemožnil řádné posouzení předpokladů pro ustanovení zástupce soudem a především snížil věrohodnost údajů obsažených potvrzení. Nic mu nebránilo, vyplnil-li by potvrzení řádně, v řízení před Městským soudem v Praze namítat, že jde o majetek nevalné hodnoty. Činí-li tak v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud nemůže než tuto námitku považovat za opožděnou.

Vedle toho Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že se již dříve (srov. rozsudek ze dne 24. 6. 2004, č. j. 6 Ads 44/2003 - 63, dostupný na www.nssoud.cz) k otázce důsledků vlastnictví nemovitostí pro případné osvobození od soudních poplatků vyjádřil v tom smyslu, že účastníka řízení nelze zpravidla osvobodit od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s., pokud - přes nízký příjem, který by sám o sobě takový postup odůvodňoval - je vlastníkem nemovitostí (byť jsou některé z nich zatíženy dluhem).

Nejvyšší správní soud tedy na základě posouzení stěžovatelových námitek uplatněných v kasační stížnosti konstatuje, že v závěrech vyslovených v napadeném usnesení Městského soudu v Praze neshledal nesprávnost, jež by mohla přivodit nezákonnost jeho rozhodnutí. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovaná žádné náklady neuplatňovala a Nejvyšší správní soud ani žádné jí vzniklé náklady ze spisu nezjistil, nadto by je nebylo lze ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. přiznat, neboť jde o věc důchodového pojištění. Proto rozhodl tak, že žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu

